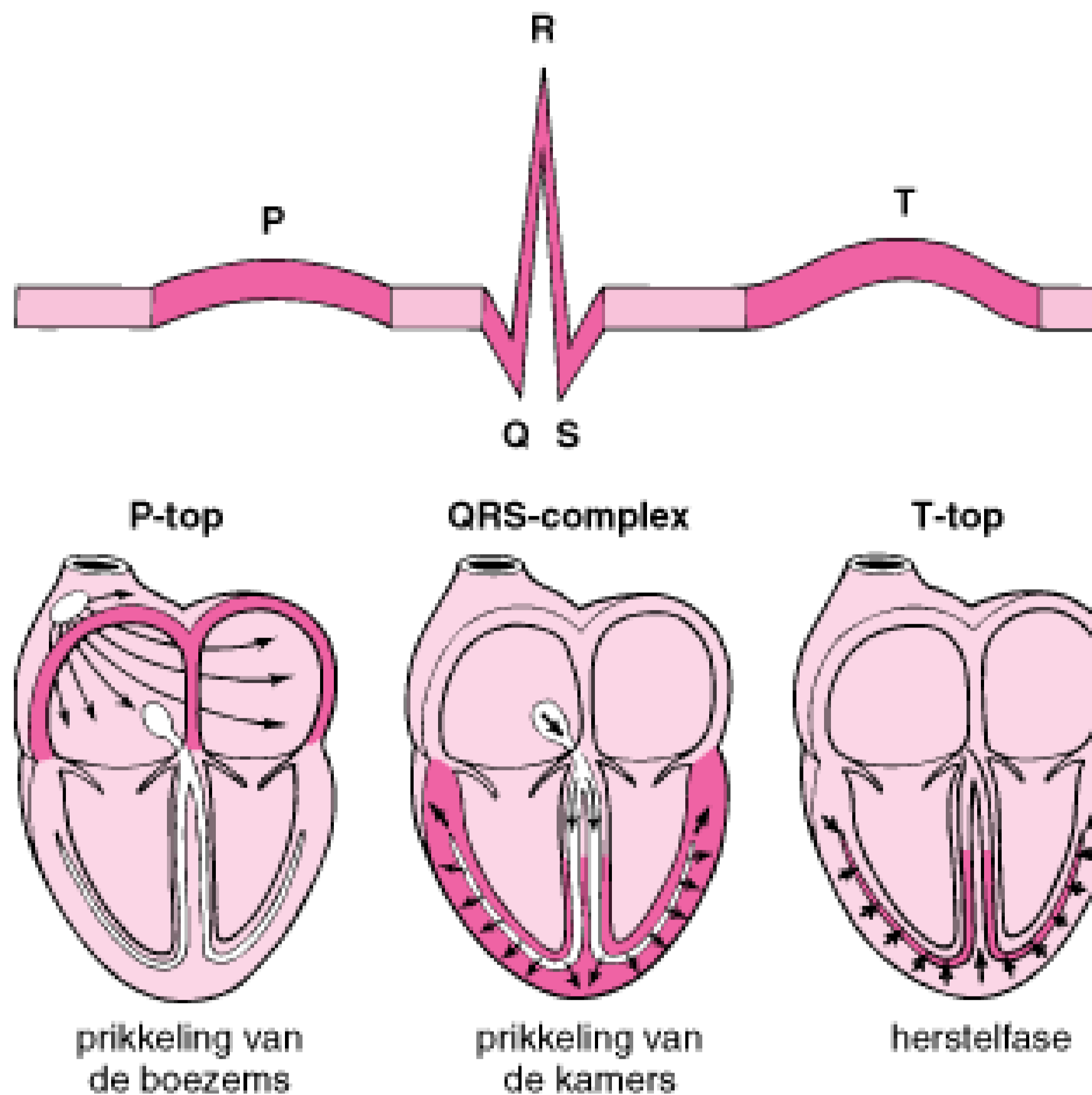

4. Hoe wordt een hartinfarct vastgesteld?

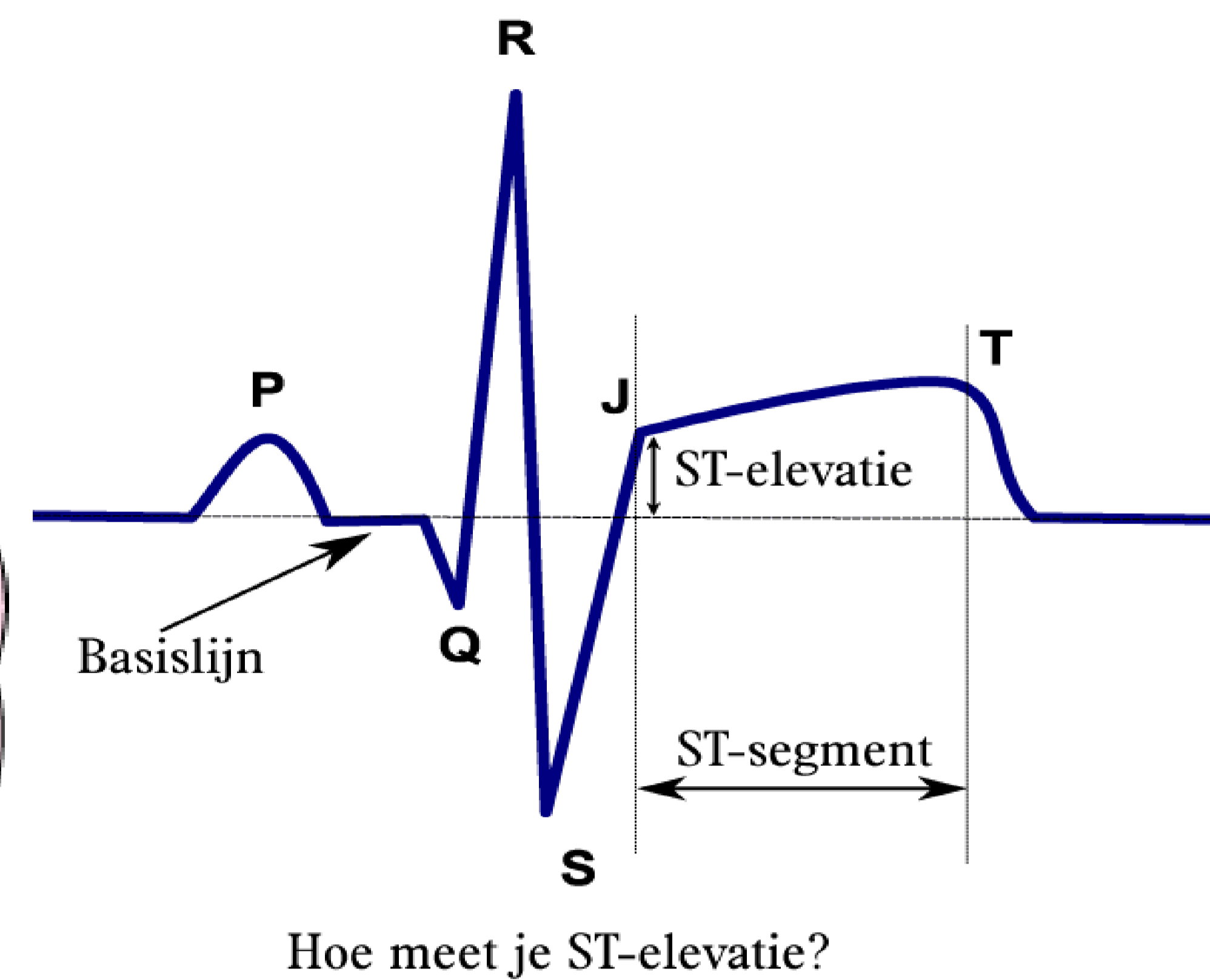
ECG

Het ECG (hartfilmpje) is in eerste instantie het belangrijkste diagnostische hulpmiddel:

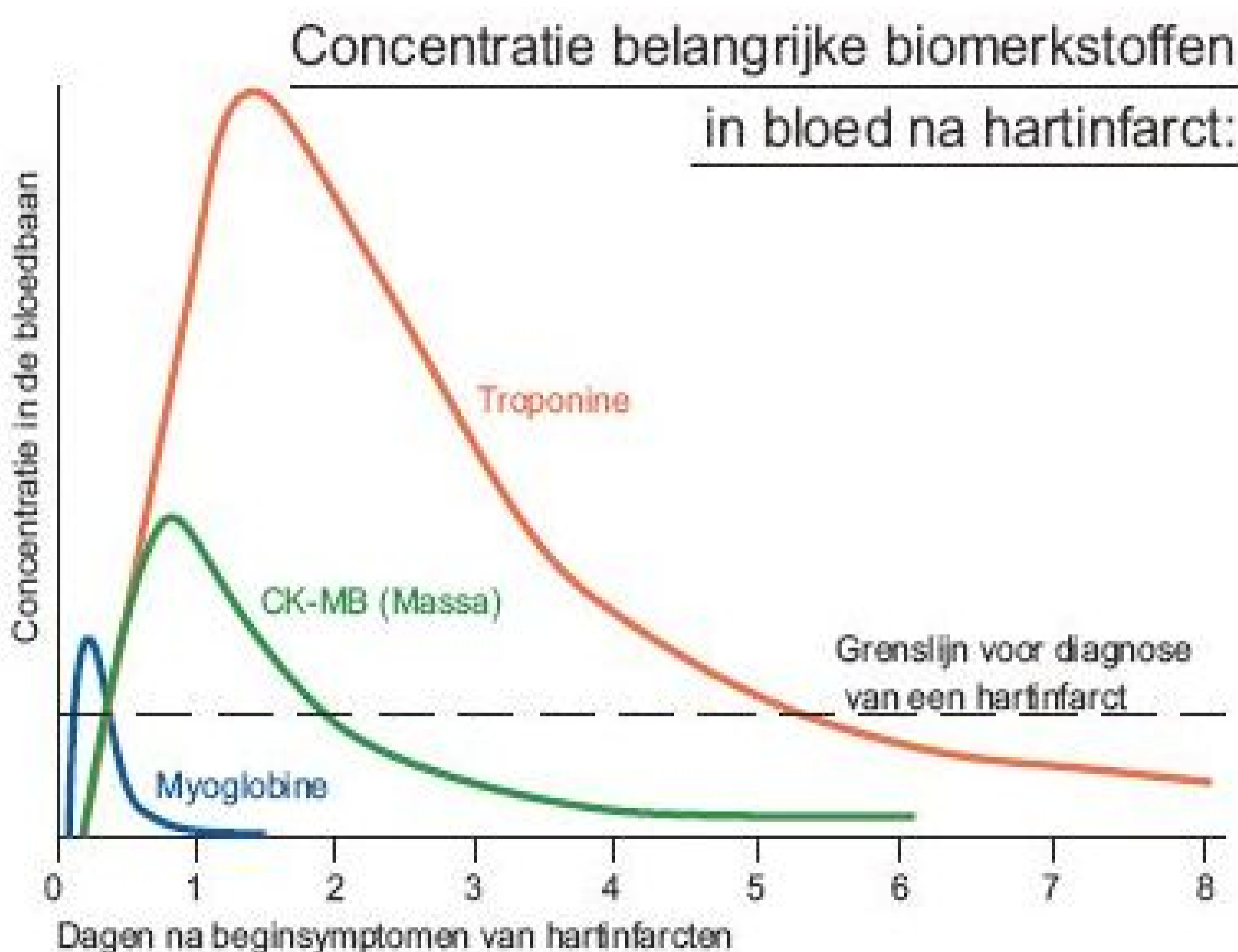
- Acut: ST-elevatie op het ECG (specifiek).
- De arts kan een goede inschatting maken over de locatie en de 'ernst' van het infarct.

Figuur 1: Een normaal ECG

Figuur 2: ECG van een hartinfarct, met ST-elevatie

Bloedmarkers

- Specifieke stoffen (markers) komen vrij in het bloed doordat de hartcellen te weinig zuurstof krijgen en kunnen afsterven.
- Ze komen pas na enkele uren in het bloed, maar kunnen vervolgens tot circa 6 dagen in het bloed detecteerbaar blijven.

Figuur 3: Verloop in het bloed van de meest belangrijke bloedmarkers

Tabel 1: Meest belangrijke bloedmarkers

Bloedmarker	Begin (uur)	Normalisatie (dagen)	Wat is het?
Troponine T	3-4	10-14	- Een eiwit dat specifiek in het hart voorkomt. - Meest specifiek marker om een hartinfarct vast te stellen.
CK-MB	3-6	3	- CK-MB komt voornamelijk voor in de hartspier. - Enzym dat help bij de energievoorziening van de hartcellen. - Minder specifiek dan troponine, maar kan aangevraagd worden als troponine niet beschikbaar is.
Myoglobine	2	0.6	- Myoglobine is een zuurstofbindend eiwit dat in grote hoeveelheden voorkomt in hart- en skeletspierweefsel. - Deze is dus niet specifiek . - Eerste marker die aantoonbaar is na een hartinfarct.